

פריאמפ הסנדלר

גרמניה

פריאמפ היה איש קטן אבל מלא מרץ, שלא יכול היה לנוח לרגע. פניו היו חיוורים ומלאי צלקות, שיערו אפור ופרוע, עיניו קטנות שהביטו ללא הפסק ימינה ושמאלה. הוא ראה הכל, ידע הכל טוב יותר ותמיד צדק. כשהלך ברחוב נפנף בידיו בכל הכוונים ופעם הפיל לנערה אחת דלי מים בכוח כזה שבעצמו נרטב כהוגן. "טיפשה" קרא כשהוא מתנער מהמים "אינך רואה שאני הולך אחריך?" במקצועו היה סנדלר, אך כשעבד משך את החוט בכוח כזה שאם הזדמן מישהו בקרבה, עלול היה לקבל מכה בפנים. אף שוליה לא נשאר אצלו יותר מחודש, כי אצל כל אחד מצא פגם כלשהו. אצל אחד התפרים לא היו ישרים, אצל אחר עקב אחד גבוה יותר מהשני, אצל שלישי עור הנעל לא רך מספיק. "חכה" אמר לשוליה "אראה לך איך לרכך את

העור" ונתן לו מכות בגבו עם חגורה. לכולם קרא עצלנים, אך בעצמו לא הספיק הרבה כי לא יכול היה לשבת אפילו רבע שעה בשקט. אם אישתו קמה מוקדם בבוקר והדליקה אש בתנור, קפץ מיד מהמיטה ויחף רץ למטבח. "את רוצה לשרוף את כל הבית?" צעק "זו אש שעליה אפשר לאפות שור שלם. ומאין ניקח כסף כדי לקנות כל כך הרבה עץ הסקה?" אם הכובסות עמדו ליד גיגית כביסה, צחקו ורכלו, מיד צעק עליהן "הנה עומדות ברווזות ומקשקות, ושוכחות לעבוד. ובשביל מה סבון חדש? בזבוז ללא צורך, ועוד בטלנות כזו! הן רוצות רק לשמור על ידיהן במקום לשפשף כהוגן את הכביסה." היה קופץ אחורה ולעתים מפיל דלי תמיסת סבון כך שכל המטבח הוצף. אם בקרבה בנו בית חדש הוא רץ מיד לחלון להסתכל. "הנה בונים שוב מאבן חול האדומה" קרא "היא לא תתייבש לעולם ובבית זה לא יישאר אדם בריא אחד. וראו איך השוליות שמים את הלבנים. גם הטיט לא

שווה כלום. צריך להוסיף חצץ ולא חול. עוד תראו שהבית הזה יתמוטט מעל ראשי היושבים בו."

היה מתיישב, עשה כמה תפרים וקם שוב, זורק את הסינור וצועק "עכשיו אלך להקנות לאנשים אלה קצת תבונה." ואז מגיע לנגרים. "מה זה?" צועק "אינכם עובדים לפי הסימון. אתם חושבים שהקורות עומדות ישר? הרי לא ניתן יהיה לחבר ביניהן, הכל יתפרק מיד!" היה מוציא את הגרזן מידיו של אחד הנגרים כדי להראות לו איך צריך לחצוב אך בדיוק אז באה עגלה עם לבנים, אזי זורק את הגרזן ורץ לעגלה וצועק על העגלון "אינכם מבינים כלום" קרא "מי רותם סוסים צעירים לעגלה עמוסה? החיות המסכנות יפלו הרי במקום!" אחרי שלא מקבל כל תשובה מהעגלון חוזר לבית המלכה.

פעם כשרצה להתיישב לעבודה הגיש לו שוליה נעל אחת. "מה זה?" התחיל שוב לצעוק "אמרתי לך לא לחתוך כל כך הרבה עור. הרי בנעל הזו לא נשאר כלום כמעט פרט

לסוליה! מי יקנה נעל כזו? אמרתי מיד שיש למלא בדיוק את כל הערותיי!"

"אדוני" אמר השוליה "יתכן ואתה צודק שהנעל הזו לא שווה כלום, אך זו הנעל שהכנת בעצמך. קודם, כשקפצת מהשרפרף היא נפלה מהשולחן ואני רק הרמתי אותה. אפילו מלאך מהשמיים לא יצליח למלא את רצונך."

לילה אחד חלם פריאמפ כי מת ועלה לשמיים. כשהגיע לשער השמיים דפק בו חזק. "אני מופתע" אמר לעצמו "שעדיין לא סידרו כאן פעמון בכניסה. מהדפיקות בשער האצבעות כואבות."

פטרוס הקדוש פתח את השער וראה מי זה עושה רעש כזה. "הה, זה אתה האומן פריאמפ" אמר "אכניס אותך הנה אך אני מזהיר אותך שתצטרך לוותר על המנהגים שלך ולא לגנות שום דבר שתראה בשמיים. זה עלול להזיק לך."

"יכולת לוותר על האזהרה" ענה פריאמפ "אני יודע איך להתנהג וכאן הרי הכל מושלם ואין

מה יש לך שם?"
"כאן עמוסים רצונות טובים" ענה האיש "לא יכולתי להוביל אותה בדרך ישרה אבל בכל זאת הצלחתי לעלות כאן למעלה, אלא שנתקעתי בבור. אבל לא ישאירו אותי כך תקוע." ובאמת בא מלאך ורתם שני סוסים לעגלה. "זה טוב" אמר פריאמפ "אבל שני סוסים לא יוציאו את העגלה. צריך לפחות ארבעה." אזי בא מלאך שני עם שני סוסים נוספים, אך אותם רתם לא מקדימה אלה מאחור העגלה. זה כבר הרגיז את פריאמפ "טיפש" קרא "מה אתה עושה? האם מאז שקיים העולם מישהו יכול היה להוציא עגלה תקועה בצורה כזו? אבל אתם הרי חושבים שהנכם יודעים הכל טוב יותר." הוא רצה עוד להמשיך לדבר, אבל מישהו תפס אותו בצווארון וזרק אותו בכוח רב החוצה. ברגע האחרון סיבב פריאמפ את ראשו וראה איך ארבעה סוסים בעלי כנפיים מרימים את העגלה מהבור.
באותו הרגע התעורר פריאמפ "אכן, בשמיים

מה לגנות. לא כמו על כדור הארץ." הוא נכנס והתהלך בשמיים. הביט ימינה והביט שמאלה, מדי פעם נע בראשו ומלמל דבר מה לעצמו. תוך כדי כך ראה שני מלאכים עם קורה. זו הייתה קורה שאחד מהם הוציא מעינו של השני, כשלו עצמו הייתה קורה בעין. הם נשאו את הקורה לא ישר אלא באלכסון. "האם אפשר להבין טיפשות כזו" חשב פריאמפ, אך שתק ורק החליט "בעצם זה היינו-הך איך נושאים את הקורה, ישר או באלכסון, כל זמן שלא פוגעים באף אחד." אחר כך ראה שני מלאכים שהוציאו מים מבאר עם דלי נקוב. המים נשפכו מכל הצדדים והורידו גשם על הארץ.
"איזה שטות!" חשב, אך למזלו לא אמר כלום וחשב "אולי זה רק כדי להשתעשע. עושים דברים חסרי תועלת כאן בשמיים. אבל זאת הרי בטלנות."
הוא הלך הלאה וראה עגלה שנתקעה בחור עמוק. "מה פלא" אמר לאיש שעמד שם בקרבה "מי מעמיס כל כך הרבה על העגלה.

הדברים מתנהלים אחרת מאשר כאן על
הארץ" אמר לעצמו "ואפשר לסלוח דברים
מוזרים שונים, אך מי יכול להביט בשקט
כשרותמים ארבעה סוסים, זוג מקדימה וזוג
מאחור. נכון, היו להם כנפיים אך איך יכולתי
לדעת זאת? חוץ מזה הרי זו שטות שלסוסים,
שיש להם ארבעה רגליים עליהן יכולים ללכת,
מוסיפים עוד כנפיים. אך אני צריך לקום כבר,
אחרת בביתי שוב הכל יעשה במהופך. רק
מזל שלא מתתי באמת."